

17 Αύγουστου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Μύρωνος μάρτυρος, Παύλου καί τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς, († 257), Δημητρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης († 1808), Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.
Ἦχος: α΄ – Ἑωθινόν: Ι΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. δ΄ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιζ΄ 14-23.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Αύγουστου, ΙΑ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιη΄ 23-35.

Πολυτελής Ἑκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΑΓΙΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΑ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 20x27 ἑκατ., σελ. 416)

Ἡ παροῦσα πολυτελής ἔκδοση παρουσιάζει κατ' ἀρχάς τὴ Βενετία ὡς «τό μικρό Βυζάντιο», μέ τό περίγραμμα τῶν σχέσεων Βυζαντίου καί Βενετίας μέχρι τήν Δ΄ Σταυροφορία καί ιερὰ Λείψανα «ἀγνώστων» ἁγίων στή Χριστιανική Δύση. Τό Β΄ μέρος ἐπικεντρώνεται σέ εἰκόνες τῆς Παναγίας μέ δική τους ἱστορία, ὡς ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας Νικοποιοῦ, τῆς Παναγίας Κρυπτῆς, τῆς Παναγίας Μεσοπαντίσσης καί ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Φλαγγινιανοῦ Ἑλληνομουσείου. Καί τό Γ΄ μέρος περιλαμβάνει μελέτη γιά τά λείψανα Ἀγίων στόν Ναό τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τῆς Βενετίας - Nazione Greca καί Cose Sacre, καί ἐν συνεχείᾳ τά Συναξάρια καί τίς «ἱστορικές περιπέτειες» τῶν ἱερῶν λειψάνων 36 Ἀγίων, Μαρτύρων καί Ὁσίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Σκοπός τῆς παρούσας ἐκδόσεως εἶναι νά προβάλλει τίς εἰκόνες τῆς Παναγίας καί τοὺς βίους τῶν Ἀγίων ὡς πρότυπα γιά τὴ σχέση καί τὴ στάση τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι στόν Θεό καί νά μᾶς γνωρίσει τήν ἱστορία καί τόν πολιτισμό, τήν ἐπιστημονική - ἱστορική θεώρηση τῆς «μετακομιδῆς» τῶν ἱερῶν λειψάνων Ἀγίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς στή Βενετία τῆς Ἰταλίας, κατά τήν περίοδο τῶν βυζαντινῶν χρόνων καί ἰδιαίτερα μετά τήν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπό τοὺς Φράγκους, τό ἔτος 1204 μ.Χ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 73ον

17 Αύγουστου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 33 (3768)

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

Τὴν εἰκόνα πού εἶχε διαμορφώσει ὁ κόσμος γιά τοὺς Ἀποστόλους καί κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου, περιγράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀπευθυνόμενος στοὺς Κορινθίους, στή σημερινή Ἀποστολική περικοπή. Γιά τόν κόσμο, ἦταν ἐτοιμοθάνατοι καί ἀνόητοι, ἄξιοι εἰρωνείας καί ἐξευτελισμοῦ, ἀδύναμοι καί παρακατιανοί, καταδιωγμένοι καί περιφρονημένοι. Ἐπρόκειτο γιά παράσημα τά ὁποῖα ἀποκτοῦσαν ἐκεῖνοι πού, ἀδιαφορώντας γιά τήν προσωπική τους εἰκόνα, τήν ἄνεση καί τό ἴδιον συμφέρον, δόθηκαν ὁλοκληρωτικά στό ἔργο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῶν ψυχῶν, ἔχοντας συνείδηση ὅτι εἶναι προορισμένοι νά θυσιαστοῦν γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Αὐτή ἡ εἰκόνα χαρακτηρίζει τοὺς ἔντιμους καί ἀφοσιωμένους ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου, ὅλες τίς ἐποχές, ἐκείνους πού ἀναλίσκονται στό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς καί τῆς πνευματικῆς καθοδήγησης τῶν ἀνθρώπων, μπαίνοντας, συχνά, στό στόχαστρο τῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου.

Στή συνέχεια, ὁ Παῦλος, φέροντας τά στίγματα τῆς κοσμικῆς περιφρόνησης, ἐφιστᾷ τήν προσοχή στά πνευματικά του τέκνα, προκειμένου νά ἀποφεύγουν ἐκείνους πού αὐτοπροσδιορίζονται σάν πνευματικοί πατέρες καί παιδαγωγοί. Ἐκεῖνος ἦταν ὁ πνευματικός τους πατέρας γιατί τοὺς ἀναγέννησε διὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τά χαρίσματα τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς

Στό ἱερό καί κομβικό, γιά τήν πνευματική μας ζωή, πρόσωπο τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς θά ἀναφερθοῦμε στή συνέχεια, ἀφοῦ παρουσιάσουμε τά χαρακτηριστικά πού καθιστοῦν γνήσιο καί αὐθεντικό ἐκεῖνον πού ἀναλαμβάνει τό τόσο σημαντικό ἔργο τῆς πνευματικῆς πατρότητας μέσα στήν Ἐκκλησία. Ὁ Μέγας Βασίλειος διδάσκει ὅτι ὁ πνευματικός

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. δ΄ 9-16)

Τό αποστολικό έργο

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοί, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἀχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νοθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

πατέρας πρέπει νά εἶναι «δόκιμος στό νά καθοδηγεῖ αὐτούς πού πορεύονται πρὸς τόν Θεό, πλήρης ἀρετῶν, ἡ ἀγάπη του πρὸς τόν Θεό νά μαρτυρεῖται ἀπό τά ἴδια του τά ἔργα, νά γνωρίζει τίς θεῖες Γραφές. Νά εἶναι ἀπερίσπαστος στό πνευματικό του ἔργο, ἀφιλάργυρος, χωρίς περιττές φροντίδες, ἡσυχος, ἀγαπητός στόν Θεό, φιλόπτωχος, νά μήν ὀργίζεται, νά μή μνησικακεῖ, νά εἶναι ἰκανός νά οἰκοδομεῖ τά πνευματικά του τέκνα, νά μήν εἶναι κενόδοξος, ὑπερήφανος καί εὐμετάβλητος. Νά μήν ἀρέσκεται στίς κολακεῖες καί νά μήν προτιμᾷ τίποτα ἐκτός ἀπό τόν Θεό».

Τό ἔργο τοῦ πνευματικοῦ πατρός εἶναι ἔργο ἀσφαλοῦς καί ἐμπειροῦ ὁδηγοῦ στήν πνευματική ζωή, καθὼς οἱ δίαυλοι τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶναι πολλοί καί περίπλοκοι. Δέν μπορούμε μόνοι μας νά πορευόμαστε στήν πνευματική ζωή, καθὼς οὔτε τήν ἐμπειρία διαθέτουμε, οὔτε τή γνώση τῆς κατὰ Χριστόν ζωῆς κατέχουμε, μέ ἀποτέλεσμα ὁ κίνδυνος τῆς πώσης καί τῆς ἀπώλειας νά εἶναι ὁρατός. Ὁ πνευματικός πατέρας εἶναι ἡ ζωντανή παρουσία τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἀπλανής πνευματικός ὁδηγός πού ἐργάζεται γιά τήν ἀναγέννησή μας, ὁ ἐμπειρος ἐνδοσκόπος πού μπορεῖ νά δεῖ μέσα μας καί νά συμβάλλει στήν καθαρότητα καί στόν λευκασμό τῆς ψυχῆς μας. Γι' αὐτό, εἶναι πολύ σημαντικό νά διαθέτουμε πνευματικό πατέρα καί καθοδηγητή, γιά νά μπορούμε, μέ ἀσφάλεια, νά βιώνουμε τή ζωή τοῦ Χριστοῦ μέσα στήν Ἐκκλησία. Νά διαμορφώνουμε μαζί του σχέσεις ὑγιоῦς ἐπαφῆς καί ἐπικοινωνίας, ἀποφεύγοντας τή ζημιογόνο καί καταστροφική προσωπολατρία.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, νομίζω ὅτι ἐμᾶς τοὺς ἀποστόλους ὁ Θεός μᾶς ἔδειξε στήν τελευταία θέση ὡς μελλοθανάτους, γιατί γίναμε θέαμα σέ ὅλον τόν κόσμο, καί στούς ἀγγέλους καί στούς ἀνθρώπους. Ἐμεῖς θεωρούμαστε μωροί χάριν τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ ἐσεῖς εἶστε φρόνιμοι κατὰ Χριστόν. Ἐμεῖς εἴμαστε ἀδύναμοι, ἐνῶ ἐσεῖς εἶστε δυνατοί. Ἐσεῖς εἶστε τιμημένοι, ἐνῶ ἔμεῖς εἴμαστε χωρίς τιμές. Μέχρι αὐτή τήν ὥρα καί πεινᾶμε καί διψᾶμε καί εἴμαστε γυμνοί καί δεχόμαστε ραπίσματα καί δέν ἔχουμε μόνιμη κατοικία, καί κουραζόμαστε ἐργαζόμενοι μέ τά ἴδια μας τά χέρια. Ὅταν μᾶς βρίζουν, ἔμεῖς ἀπαντᾶμε μέ καλά λόγια· ὅταν μᾶς καταδιώκουν, κάνουμε ὑπομονή· ὅταν μᾶς συκοφαντοῦν, μιλάμε μέ καλοσύνη. Ἐχουμε γίνει σάν σκουπίδια ὅλου τοῦ κόσμου, μέχρι αὐτή τήν ὥρα θεωρούμαστε σκουπίδι ὅλων. Δέν τά γράφω αὐτά γιά νά σᾶς κάνω νά ντραπεῖτε, ἀλλά γιά νά σᾶς συμβουλευσω σάν ἀγαπητά μου τέκνα. Γιατί, πράγματι, μπορεῖ νά ἔχετε χιλιάδες δασκάλους στήν κατὰ Χριστόν ζωή σας, δέν ἔχετε ὅμως πολλοὺς πατέρες, γιατί στήν ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ ζωή σας ἐγὼ σᾶς γέννησα διὰ τοῦ εὐαγγελίου. Λοιπόν, σᾶς παρακαλῶ νά γίνετε μιμητές μου.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ὁ ρόλος τοῦ πνευματικοῦ πατρός

Ὁ ρόλος τοῦ πνευματικοῦ πατρός δέν εἶναι νά μᾶς κρατᾷ συνδεδεμένους μαζί του, ἀλλά μέ τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ βασικός καί ἀκρογωνιαίος παράγοντας στήν πνευματική μας σχέση. Ὅπως ἐπισημαίνει μακαριστός Μητροπολίτης, «στήν πραγματικότητα ἡ (πνευματική) σχέση δέν εἶναι δίπλευρη, ἀλλά τριγωνική, ἐπειδὴ, πέρα ἀπό τόν Γέροντα καί τόν μαθητή του ὑπάρχει καί ἓνα τρίτο μέλος, ὁ Θεός. Ὁ Κύριος μᾶς λέει πῶς δέν πρέπει νά καλοῦμε κάποιον “πατέρα”, ἐπειδὴ ἔχουμε μόνο ἓναν πατέρα, “τόν ἐν οὐρανοῖς”. Ὁ Γέροντας δέν εἶναι κάποιος ἀλάθητος κριτής ἢ ἓνα ἐφετεῖο, ἀλλά ἓνας συνυπηρέτης τοῦ ζώντος Θεοῦ. Δέν εἶναι δικτάτορας, ἀλλά ὁδηγός καί σύντροφος στό ταξίδι. Ὁ μόνος ἀληθής “πνευματικός ὁδηγός”, μέ ὅλη τή σημασία τῆς λέξης, εἶναι τό “Ἅγιο Πνεῦμα».

Ἐκκλησιαστικός βίος καί ἀσφαλῆς πορεία στόν δρόμο τῆς σωτηρίας δέν μπορεῖ νά υπάρξει χωρίς τήν παρουσία τοῦ πνευματικοῦ πατρός στή ζωή μας. Ἄς τόν ἀναζητήσουμε καί ἄς τόν ἐμπιστευθοῦμε. Εἶναι ὁ μόνος πού μπορεῖ νά κρατήσῃ ζωντανή τή σχέση καί τήν κοινωνία μας μέ τόν Θεό. Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.